
levél barátomhoz

(talán magyarázat is)

BALOGH ISTVÁN

összetört hangok recsegő világa
születik a nappal
s hajnalonként
ha szemét nyitja lassan
az éjjeli zordság
akkor talán

látod BARÁTOM
ilyen töredékek születnek mostanság
rezeg kezemben a toll
s előttem hullámot vet a fehér papír is
újra súlya van bent valaminek
s csak nyom nehéz kő gyanánt
a szó torkomra forr s a betűk felélednek
eltáncolnak más égtáj felé
soha visszatérők

nehezen megy most is az írás
kényszerítenem kell ujjaimat a rendre
pedig itt pezseg a dal ritmusa bennem

tegnapig még a szép szó
hirdetője voltam s katedráról magyaráztam
buksi fejeknek a hangok születését
életét és szóvá formálódását
s közben mindig az jutott eszembe
haj nemsokára hónap vége lesz
pedig semmi kedvem a bohémek életét élni
s a fiamnak is kéne kisbicikli
mert ma már minden gyereknek van

s ő csak elbőgte magát és azt hüppögte
a-a-p-a-a-a-a-a-a
neeeeeeem is vegyéél bicikliiiiiiiiiiiiit
ilyenkor egyszerűen elvertem a fenekét
most már igazán bömbölhetett
volt miért
de igaz is
hogy állhattam a fiam elé
hogy az apád most épp a télikabátkölcsönt fizeti
mit tudja az a gyerek
hogy a télikabát még májusban is valóság

aztán a sógorom a kisiparos
azt mondta
egye fene az egészet
odaadom a lányom biciklijét
nem bírom hallgatni hogy nyafog a gyerek
köszöntem neki s örült a kisfiam
s örültem én is

aztán elfelejtettem
hogy volt fényes fenekű nadrágom is
mert leléptem a tábla előtti katedráról
a színes krétát meg a nyelv érdekes világát
elhagytam egy rendes nyakkendőért
meg egy öltözet ruháért
mert ennyi a különbség hónaponként

azóta itt ülök
egy íróasztal mögött
s becsületesen dolgozom

töredékek tolulnak fel újra
itt van
már levelem se tudom befejezni
mert szét-hul-lik a szó
h-a-n-g-o-k-r-a r-e-cs-e-g-ő-k-r-e
k-k-v-v-r-r-r-r-r-r-r-r-r-r-r-r

1974. május